

Externe

Furtună într-o ceașcă de ceai

Daniel Enache 17 ianuarie 2024

Un punct de vedere de Felix Feistel (Germania)

Fermierii s-au făcut remarcați prin proteste și demonstrații nu doar din 8 ianuarie, ci de la sfârșitul lunii decembrie. În repetate rânduri, ei au blocat drumuri și s-au adunat pentru mitinguri. Marele protest din 8 ianuarie, cu mitingul de la Berlin din data de 15, fusese anunțat de săptămâni întregi.

Iar imaginile care au trecut prin mass-media au fost impresionante. Coloane nesfârșite de tractoare, simbolizând toată furia fermierilor. Iar aceștia au multe motive întemeiate să fie furioși. Ultimele decizii ale guvernanților de a anula scutirile de taxe și subvențiile și de a crește taxa pe CO2 i-au lovit puternic pe agricultori. Greutățile suplimentare cu care s-ar putea confrunta fiecare fermă în parte sunt de ordinul a patru cifre.

Așadar, nu este de mirare că fermierii ies în stradă și mărșăluiesc spre Berlin. Acestora li s-au alăturat transportatori, comercianți și antreprenori, care, de asemenea, sunt loviți puternic de politicieni. Cu toții sunt uniți de un sentiment crescând de suferință din cauza crizelor din ultimii ani și de o atitudine negativă față de guvernul "semaforizat". Prin urmare, una dintre principalele revendicări este ca guvernul "semaforizat" să demisioneze.

Totuși, e bine să amintim circumstanțele care cauzează probleme pentru respectivele profesii. Agricultorii, în special, erau cu spatele la zid încă dinainte ca guvernul "semaforizat" să intre în funcție(1). Politica de anul trecut poate fi proverbiala picătură care a umplut paharul, dar nu este cauza decisivă a stării precare a întreprinderilor agricole. Prin urmare, o simplă demisie a guvernului nu va remedia situația. În plus, protestul agricultorilor s-a discreditat deja în avans. Președintele asociației agricultorilor, Joachim Rukwied, s-a distanțat deja în mod profilactic de ceea ce a descris ca fiind „nebuni" sau „cretini", fără a-i defini mai precis. El a declarat că fanteziile subversive nu-și au locul la demonstrații, întrucât aceștia s-au angajat în favoarea democrației. Ceea ce înseamnă că schimbările politice vor fi decise la urnele de vot.

După ce a căzut deja în plasa sloganului democrației și a miturilor sale, protestul își răpește orice șansă de schimbare reală. Pentru că democrația înseamnă apărarea și menținerea distribuției puterii și a proprietății. Oricine pune la îndoială concentrarea absurdă a proprietății în mâinile câtorva oligarhi sau puterea corporațiilor, fundațiilor și indivizilor este, prin urmare, antidemocratic. În propaganda oligarhiei, oricine se ridică în favoarea guvernării poporului este deja considerat antidemocratic. Președintele agricultorilor, Rukwied, s-a angajat astfel într-un sistem oligarhic de guvernare care concentrează puterea în câteva

mâini ce o folosesc împotriva populației. Oricine crede că poate schimba condițiile de față prin vot ar putea avea parte de o trezire neplăcută la un moment dat(2).

Ce vrea să spună Rukwied prin aceasta și ce speră el de la viitoarele alegeri devine clar dacă ne gândim puțin. Având în vedere că partidele SPD, Verzii și FDP sunt înghesuite în prezent în coaliția semaforizată, nu a mai rămas mare lucru ca alternativă electorală. Partidul de Stânga poate fi ignorat aici, deoarece se identifică în esență cu obiectivele ideologice ale coaliției semaforizate; Partidul de Stânga și simpatizanții săi practică deja solidaritatea cu coaliția semaforizată(4).(4) Astfel, pentru alegeri rămân doar CDU și AfD. Este practic imposibil ca unul dintre aceste partide să guverneze singur Germania în viitor. Așadar, speranța președintelui agricultor este probabil o coaliție a celor două partide.

Să presupunem așadar că acest lucru se materializează. Ce s-ar schimba dacă partidele lui Friedrich-Blackrock-Merz și Alice-Goldman-Sachs-Weidel s-ar uni? Este de așteptat ca cele două partide să predea Germania și, prin urmare, și agricultorii, capitalului financiar internațional chiar mai repede și mai nemilos decât celelalte partide. Pentru că de acolo provin Friedrich Merz și Alice Weidel.

În plus, CDU a guvernat Germania într-o mare coaliție eternă chiar înainte de sistemul de semafoare, iar cancelarul CDU etern Angela Merkel a creat condițiile pe care sistemul de semafoare nu face decât să se bazeze. Merkel a aruncat Germania sub autobuzul capitalului financiar, a promovat sărăcia și, chiar și fără ajutorul Verzilor, a pornit deja pe calea politicii climatice. În plus, măsurile împotriva unei pandemii care nu a existat niciodată au fost deja introduse sub Merkel și au fost întotdeauna susținute ulterior de CDU. Respectivele măsuri au cauzat dificultăți enorme pentru mulți antreprenori. Înlocuirea cu actuala coaliție nu a schimbat absolut nimic, iar nici AfD nu va schimba situația. Cel puțin nu în bine. Alegerile nu schimbă absolut nimic, cel puțin nu în favoarea populației(5).

Ceea ce reclamă de fapt agricultorii, ca toată lumea, nu sunt semafoarele în sine. Vorbim doar despre o marionetă pentru capitalul financiar internațional, la fel ca orice alt guvern. Valabil și pentru AfD. Acest capital are intenția de a-și crește constant propriile profituri și de a-și extinde propria putere. Fermierii se plâng de ani de zile de condițiile proaste. Ele se datorează faptului că discounterii și supermarketurile au o asemenea putere de piață încât pot dicta prețurile fermierilor. Iar aceste prețuri ar trebui să fie, desigur, destul de mici, altfel

profiturile lanțurilor ar scădea. De exemplu, producătorii de lactate se plâng de ani de zile că sunt nevoiți să își vândă laptele la prețuri foarte mici, care abia acoperă costurile de producție a laptelui.

Fermierii sunt, de asemenea, forțați să cultive suprafețe mari de culturi energetice, cum ar fi porumbul, sau produse de bază în vrac, cum ar fi grâul, și să le comercializeze la prețurile de pe piața mondială. Însă prețurile nu sunt stabilite în funcție de cerere, ci de o castă pseudo-elitistă, în funcție de propriul beneficiu. În plus, marii investitori cumpără de ani de zile din ce în ce mai multe terenuri agricole și ferme, astfel încât acestea să poată fi cultivate cu mai puțini oameni(6).

De altfel, asociația fermierilor este implicată activ și respinge legi care ar putea împiedica această vânzare. Și asta din pricină că unii dintre lobbyiști sunt în cârdășie cu corporațiile. Ca urmare, tot mai puțini fermieri lucrează pe propriile terenuri, sunt dependenți de proprietari și mulți sunt nevoiți să se finanțeze prin împrumuturi.

La aceasta se adaugă dependența de marile companii chimice. Ele produc semințele hibride pe care mulți fermieri le folosesc pentru a semăna soiuri standardizate. Deoarece soriurile amintite sunt slabe și solul este supraexploatat, fermierii trebuie, de asemenea, să cumpere îngrășăminte artificiale și pesticide de la aceleași companii. Prin urmare, agricultorii din întreaga lume sunt de mult timp dependenți de marile companii chimice, ceea ce este asociat cu costuri suplimentare corespunzătoare. Cu reducerile sale de subvenții și creșterile de taxe, politica Ampel nu face decât să reverse preaplinul. Este astfel agentul vicar al capitalului financiar internațional.

Capitalului financiar internațional lansează de ani de zile atacul suprem asupra agriculturii. Fermierii din Țările de Jos protestează din 2022 împotriva politicii guvernului olandez de a forța mii de ferme să se închidă din cauza emisiilor de azot. Terenurile agricole urmează apoi să fie retrase din circuitul agricol, pentru a combate, se presupune, schimbările climatice și poluarea. Cu toate acestea, respectivele terenuri sunt adesea folosite pentru locuințe sau construirea de centrale solare(7) (8).

Fermierii care renunță la fermele lor în mod voluntar urmează să fie despăgubiți. Cei care sunt forțați să facă acest lucru, în schimb, pleacă cu mâna goală. Dacă se decid în favoarea compensației, ei se angajează să nu mai lucreze niciodată

ca fermier, nicăieri în UE. Guvernele din Marea Britanie și SUA adoptă o abordare similară. Și aici, agricultorii sunt stimulați cu bani pentru a renunța la fermele lor și la profesia lor. În acest fel, numărul fermierilor va fi redus drastic și, odată cu ei, numărul de animale și de terenuri agricole. Toate acestea în condițiile în care populația mondială este în creștere și trebuie hrănită. Fenomenul ridică întrebarea despre cum ar trebui să arate viitorul alimentației.

Viitorul urmează să se întâmple în mare parte fără fermieri(9). În schimb, megacorporațiile americane se impun pe piață. Ele au investit în carnea cultivată în laborator și sunt gata să compenseze pierderea de nutriție. În plus, există ideea de agricultură verticală, care urmărește să mute agricultura în hale industriale mari, sub un control complet al mediului. Sub lumina artificială UV, plantele urmează să fie cultivate pe granule de plastic, stropite cu soluții nutritive, dar fără pesticide, astfel încât rezultatul să poată fi etichetat ulterior ca fiind organic.

De asemenea, mari investitori precum Blackrock și oligarhi precum Bill Gates finanțează de ani de zile reorganizarea agriculturii. Ei se află în spatele cărnii cultivate în laborator și au investit în noi semințe modificate genetic, care se presupune că sunt „rezistente la schimbările climatice”. În realitate, însă, este vorba doar de brevete care garantează proprietarilor respectivi puterea pe viață asupra agriculturii. Insectele sunt, de asemenea, prezentate ca o alternativă la carne, ifiind deja crescute de companii străine și importate în UE, în ciuda preocupărilor extreme legate de sănătate(10).

Bill Gates finanțează, de asemenea, digitalizarea agriculturii. Fundația Rockefeller s-a pronunțat la rându-i în favoarea digitalizării agriculturii într-un document publicat în 2020. Aceasta ar trebui să permită o mai bună aprovizionare a populației prin intermediul platformelor online. Este convenabil că Bill Gates a investit deja în retailerul online Picnic, un fel de supermarket digital. Conform viziunii oligarhiei, în viitor toate schimburile comerciale se vor desfășura prin intermediul unor astfel de platforme. De asemenea, Amazon este deja activă în domeniu și a deschis un serviciu de livrare de alimente(11).(11) Prin urmare, companiile tehnologice internaționale și oligarhii încearcă, de asemenea, să aducă distribuția de alimente sub controlul lor. În consecință, sucursalele olandeze ale Picnic au suferit o serie de atacuri incendiare în urma protestelor fermierilor.

Cele de mai sus nu se referă atât de mult la viitorul alimentelor, ci la putere și bani. La urma urmei, digitalizarea agriculturii garantează o piață în creștere pentru companiile de tehnologie și agricole și, în cele din urmă, pentru investitori precum Blackrock și Bill Gates. Tehnologia dronelor, camerele de luat vederi, mașinile inteligente, inteligența artificială, distribuția prin intermediul platformelor online – toate deschid noi oportunități de vânzare, noi profituri și un control și o concentrare mai mare a puterii.

Fermierii care trăiesc și muncesc în mod descentralizat și persoanele fizice care dețin animale sunt doar o pacoste. În consecință, cei responsabili iau măsuri împotriva lor. Creșterea privată a animalelor este atacată în mod repetat sub pretextul îngrijirii sănătății. Sub justificarea că oricine care crește găini acasă încurajează gripa aviară. Agricultorilor, pe de altă parte, li se îngreunează atât de mult munca sub pretextul combaterii schimbărilor climatice sau a poluării mediului, încât vor trebui să renunțe la un moment dat.

Dispariția lor este intenționată, și nu de către guvernul german, ci de către capitalul financiar internațional care deține de fapt puterea. Pentru că fermierii stau pur și simplu în calea extinderii puterii și a controlului. Ei trebuie să dispară pentru a fi capabili să împingă centralizarea și concentrarea proprietății și a puterii. Prin urmare, politica semaforului nu este o greșeală ideologică a câtorva politicieni, ci este o distrugere deliberată a agriculturii pentru a o preda capitalului internațional și a-i permite acestuia să facă metastaze în fiecare colț al aprovizionării cu alimente(12).

Trendul nu poate fi schimbat prin alegeri. Pentru că CDU și AfD sunt, de asemenea, reprezentanți ai marilor afaceri. Trebuie doar să aruncați o privire rapidă la AfD pentru a realiza ce amenință un guvern în care acest partid este implicat: și mai multe privatizări în favoarea marilor afaceri, și mai multe reduceri sociale, și mai multă represiune. De asemenea, AfD nu ar schimba subvenționarea generoasă a industriei de armament în detrimentul restului populației. Este pentru o armată puternică, pentru rearmare, pentru serviciul militar obligatoriu și, bineînțeles, pentru complexul financiar-industrial și de armament internațional. Chiar și sub AfD, ar însemna economisire în favoarea capitalului și în detrimentul populației din Germania. Iar acest lucru ar fi, de asemenea, în detrimentul agricultorilor.

Nu politica este dușmanul poporului, ci un întreg sistem capitalist ai cărui actori au preluat deja puterea în cadrul statelor, așa cum a recunoscut deschis Klaus

Schwab, fondatorul Forumului Economic Mondial (WEF). Acest sistem capitalist conduce structural la o concentrare tot mai mare a bogăției și, prin urmare, a puterii, în mâinile a tot mai puțini oameni. Sistemul a produs oligarhi precum Bill Gates, grupuri financiare precum Blackrock, State Street și Vanguard, precum și mega-monopoluri precum Nestlé și Unilever, care, în conformitate cu logica capitalistă, urmăresc o concentrare tot mai mare a bogăției și își folosesc puterea economică și politică pentru a obține acest lucru. Același capitalism a dat naștere, de asemenea, la agenda climatică, folosită pentru a realiza tocmai această monopolizare.

Capitalismul este, de asemenea, cel care produce periodic crize din cauza cărora oamenii, inclusiv fermierii, suferă, deoarece determină creșterea prețurilor. În același timp, sărăcia crește, astfel încât din ce în ce mai puțini oameni își pot permite creșterea prețurilor. Sistemul capitalist pune producția alimentară la mila unei piețe amenințătoare și, prin urmare, o supune concurenței, ceea ce duce la dumpingul prețurilor, la moartea fermelor și, ca urmare, la pătrunderea capitalului financiar în acest sector.

Companiile producătoare de semințe hibride distructive, de pesticide și îngrășăminte artificiale, fac, de asemenea, parte din același capital internațional care se străduiește să obțină mai mult control și putere. Ele distrug, de asemenea, solul și natura, ceea ce duce la randamente mai mici. Cu toate acestea, capitalismul necesită o producție în masă fără a ține cont de mediu. Pentru că nu poți concura în capitalism decât prin producția de masă. Chiar și în calitate de fermier, ești obligat să cultivi și să recoltezi cât mai mult posibil, astfel încât să poți ține pasul cu piața și să-ți acoperi costurile. Calitatea produselor este de importanță secundară.

După cum reiese din declarațiile președintelui fermierilor, protestele nu sunt îndreptate împotriva sistemului în care fermierii, la fel ca toți ceilalți, sunt prinși și care îi distruge structural și sistematic. În schimb, ei sunt angajați într-un război cultural superficial. Ei luptă împotriva unor măsuri specifice, cum ar fi taxa pe CO2 sau ideologii presupus verzi, de stânga, cum ar fi egalitatea de gen sau politica climatică. În același timp, oamenii cred că pot pune capăt acestor absurdități ideologice votând pentru alte partide.

Războiul cultural are un preț în sistemul capitalist. Chiar și o înfrângere a ideologilor în această bătălie nu va duce la vreo schimbare reală, întrucât

războiul cultural este un mijloc de distragere a atenției, o preocupare pentru banalități.

Dincolo de faptul că partidele presupus de stânga, cum ar fi Verzii și SPD, sunt în prezent în favoarea militarismului, în favoarea capitalului și împotriva poporului și, prin urmare, sunt orice altceva decât de stânga, ba chiar complet de dreapta în sensul clasic, bătălia dintre dreapta și stânga nu este altceva decât o distragere a atenției de la lucrurile esențiale. Pentru că, în fundal, toate partidele, fie că vorbim de Verzi sau de AfD, se pregătesc de război prin promovarea înarmării și a recrutării. Ele sunt în favoarea predării țării către capital, sunt în favoarea dictaturii digitale sub forma identității digitale, a monedei digitale a băncii centrale, a certificatelor de vaccinare digitale, a supravegherii în spațiile publice și pe internet(13).

Demisia și organizarea de noi alegeri nu vor schimba aceste circumstanțe. Chiar și o retragere a măsurilor va fi doar o retragere tactică. Este deja clar că, în curând, capitalul va lansa următorul atac. Nu există altă cale, deoarece nevoia de expansiune și creștere este parte integrantă a capitalismului și, prin urmare, inevitabilă. Corporațiile și oligarhii trebuie să concentreze din ce în ce mai multă putere și bogăție. Este modul în care funcționează sistemul și creează aceste constrângeri în mod structural și sistematic. Prin urmare, chiar dacă fermierii au succes, în curând vor fi din nou sub presiune, fie și sub alt guvern. Ca atare, votul pentru un partid de dreapta precum AfD nu este o alternativă reală, așa cum s-a demonstrat deja în multe alte țări, cum ar fi Italia, Suedia și Argentina. (14)

Fermierii care protestează nu îndrăznesc să abordeze cauzele reale ale problemelor, așa cum arată clar angajamentul lor față de democrație și împotriva „nebunilor". Democrația este ordinea dominantă, sistemul capitalist ce produce oligarhi și monopoluri. Sistemul determină politica în toate țările pe care le pot aduce sub controlul lor. Oricine se pronunță în favoarea acestei democrații susține puterea și se supune acesteia. Cel mult, ei acționează ca niște supuși în fața proprietarului de sclavi. Ultimul nu are niciun interes să facă vreo concesie reală care i-ar pune în pericol puterea. Însă punerea în discuție a acestei puteri ar fi primul pas inevitabil, dacă vrem condiții mai bune pentru fermieri și nu numai, pe termen lung.

În același timp, războiul cultural în care se angajează ultimele proteste distrage atenția de la faptul că avem de-a face cu un război între clasele de sus. În loc să punem dreapta împotriva stângii și să ne angajăm în bătălii verbale inutile sau

chiar în încăierări, ar fi necesar să luptăm cu cei de sus și să o facem în mod unit. Pentru că lupta de clasă înseamnă că o castă mică, care deține cea mai mare parte a lumii, își folosește puterea și bogăția pentru a-i aduce pe ceilalți sub controlul său. Pe de altă parte, există restul de 99% care nu dețin nimic și care trăiesc vânzându-și munca, și deci viața, celor câtorva care plătesc din ce în ce mai puțin pentru ea și care, datorită digitalizării și inteligenței artificiale, vor dori oricum să se lipsească de majoritatea lor în viitor.

Așadar, în loc să-i excludem pe presupușii nebuni de la demonstrații, ar fi necesar să ne unim forțele pentru a întreprinde acțiuni comune împotriva oligarhiei invadatoare. Avem nevoie de o bază comună. Bineînțeles, eliminarea taxei pe CO2 ar fi în beneficiul tuturor, iar costurile mai mici pentru agricultori ar asigura, de asemenea, supraviețuirea acestora și, prin urmare, ar fi în beneficiul tuturor. Însă abordările menționate sunt mult prea slabe, deoarece nu elimină cauzele structurale, ci se limitează la combaterea simptomelor. Ele nu pun capăt dominației grupurilor financiare asupra terenurilor agricole, puterii companiilor chimice asupra semințelor, distrugerii mediului înconjurător asociate și concurenței și dumpingului la care sunt expuși toți oamenii, nu doar agricultorii.

Organizatorii nu par să dorească să pună capăt celor amintite. Se pare mai degrabă că asistăm la o acțiune concertată chiar de către capitalul financiar care lucrează pentru a prelua puterea prin intermediul AfD. Mișcarea se datorează faptului că președintele asociației fermierilor, Joachim Rukwied, nu numai că este funcționar în diverse organizații și corporații, cum ar fi Südzucker, dar face parte și din consiliul de administrație al Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW). (15) Din consiliul său de administrație mai fac parte nume precum Robert Habeck, Christian Lindner, Annalena Baerbock și Cem Özdemir, adică toți politicienii vizați de proteste.(16) Potrivit unei cercetări efectuate de Monitor, în 2020 a câștigat în total 167.000 de euro din funcțiile din consiliul său de supraveghere, ceea ce îl face să nu fie tocmai reprezentantul omului de rând.

Infrățirea lobbyiștilor din agricultură cu marile corporații arată, de asemenea, că unii fermieri tind să profite de pe urma vânzării agriculturii. Cu alte cuvinte, aceștia fac cauză comună cu capitalul în loc să apere cu adevărat interesele agricultorilor. În plus, protestatarii sunt profund implicați în tabăra de dreapta și, prin urmare, în tabăra marilor afaceri.

Numele unui anume Simon Kaupert se regăsește în protestele fermierilor(17). Acesta provine din tabăra de extremă dreapta, a fost fondatorul filialei Pegida din

Würzburg „Wügida", participant la taberele de vară organizate de funcționarii NPD(18) și a apărut în mod repetat la demonstrații în trecut ca purtător de cuvânt al Mișcării Unu la sută(19). Această mișcare reunește identitarieni, politicieni AfD și alți ideologi național-socialiști declarați din Germania și Austria. Mișcarea „Un procent" se pronunță împotriva „imigrației în masă" și pretinde că este vocea unei majorități tăcute(20). Cu toate acestea, ea susține, de asemenea, guvernarea de către elite, același procent de unu la sută. Kaupert colaborează cu identitaristul Martin Sellner și susține AfD(21).

Implicarea lui Kaupert în proteste nu înseamnă neapărat că fermierii fac cauză comună cu AfD, cu identitarienii sau cu alți activiști motivați ideologic. Cu toate acestea, arată că există încercări de infiltrare din partea spectrului de dreapta și, prin urmare, pro-capital. Sau că statul se infiltrează în mișcarea de protest cu agenții săi sub acoperire. Ambele ar fi un pericol pentru o mișcare de protest de succes.

Se pare că protestele sunt fie deturnate de capital, fie organizate de acesta pentru a impune dominația capitalului financiar prin intermediul AfD. Ca să contracareze această preluare ostilă, fermierii ar trebui să își unească forțele cu muncitorii și angajații țării. Numai o uniune trans-sectorială a tuturor celor exploatați ar putea să frângă puterea capitalului și astfel să îmbunătățească în mod decisiv condițiile de viață ale tuturor. Nu pare să fie cazul, întrucât cei responsabili se distanțează de astfel de schimbări sistemice. Astfel, opoziția nu rămâne decât un pretext care favorizează avansul capitalului.

Surse și comentarii

(1) https://test.rtde.tech/meinung/191960-vor-grossen-aktionstag-bauern/

(2) https://apolut.net/der-demokratie-irrtum-von-felix-feistel/

(3) https://apolut.net/die-wahlillusion-von-felix-feistel/

(4) https://twitter.com/AndreasSpeit/status/1743931183061205319

(5) https://apolut.net/wenn-wahlen-etwas-aendern-wuerden-von-felix-feistel/

(6) https://taz.de/Ausverkauf-der-Landwirtschaft/!5498480/

(7) https://www.manova.news/artikel/der-oligarchenfeudalismus

(8) https://www.manova.news/artikel/der-neue-feudalismus-2

(9) https://test.rtde.tech/inland/191932-ernst-wolff-agenda-der-deutschen-landwirtschaft-wird-im-silicon-valley-beschlossen/

(10) https://apolut.net/insekten-im-essen-loesung-oder-gesundheitsrisiko-von-felix-feistel/

(11) https://eatsmarter.de/gesund-leben/news/amazon-fresh

(12) https://apolut.net/feindliche-uebernahme-von-felix-feistel/

(13) https://www.manova.news/artikel/heimische-uberwachung

(14) https://apolut.net/rechts-ist-keine-alternative-von-felix-feistel/

(15) https://de.wikipedia.org/wiki/Joachim_Rukwied#Aufsichtsratsposten

(16) https://www.kfw.de/%C3%9Cber-die-KfW/Arbeitsweise-und-Unternehmensf%C3%BChrung/Verwaltungsrat-und-seine-Aussch%C3%BCsse/

(17) https://www.protestkarte.de/impressum

(18) https://lsa-rechtsaussen.net/tag/kaupert-simon/

(19) https://lsa-rechtsaussen.net/tag/initiative-ein-prozent/

(20) https://www.einprozent.de/ueber-uns

(21) https://www.zeit.de/politik/deutschland/2017-09/afd-wahlkampf-identitaere-bewegung-ein-prozent-wahlkampfhilfe/seite-2

Tags: Felix Feistel

Cum puteți sprijini proiectul Patrioților

Platforma Opozitia.net depinde exclusiv de donațiile Patrioților. Ea va exista cât timp VOI veți considera că are sens să existe. Fiecare donație, cât de mică, ne aduce mai aproape de Libertatea de altădată. Ne ajută să avem o voce din ce în ce mai puternică. Ne ajută să rezistăm în fața ofensivei nemaintâlnite din partea Globaliștilor fără niciun Dumnezeu.

Donează prin PayPal

Donate

Donează prin Transfer Bancar:

Conturi ING BANK
RO70INGB0000999906930786 (RON)
RO65INGB0000999911989038 (EUR - SWIFT INGBROBU)

Donează prin Revolut

Tel: 0791.287.318 --- @adrian6j60

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Câmpurile obligatorii sunt marcate cu *

Comentariu*

Nume **

Email **

Site web

Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică comentariul

Cele mai noi articole

Poveste cu final așteptat la Consiliul European

Adrian Onciu / 2 februarie 2024

Citiți mai mult

Scrisoare deschisă privind viitorul tratat al OMS

Daniel Enache / 2 februarie 2024

Citiți mai mult

Poate națiunea ”A” să atace națiunea ”B”, dacă ”B” furnizează arme folosite pentru a ataca națiunea ”A”?

Larry Johnson / 1 februarie 2024

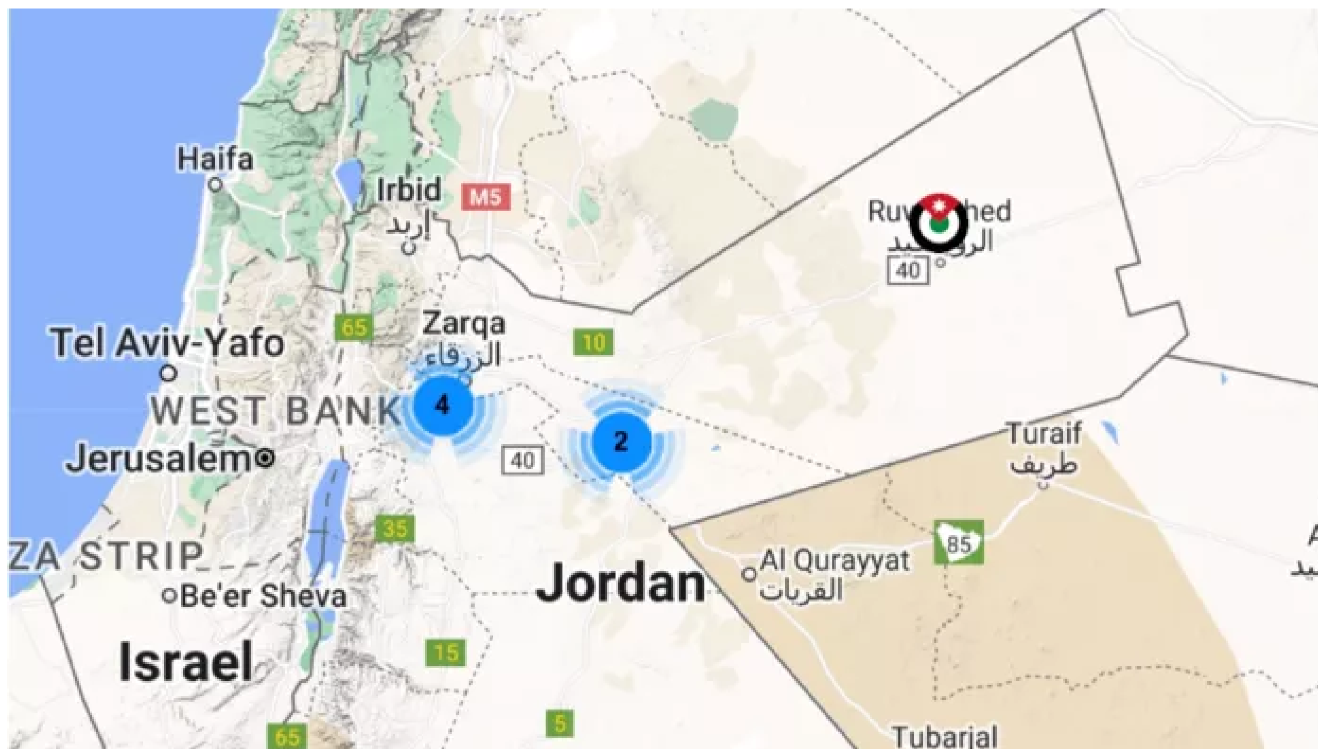
Citiți mai mult

Hellvig, Ciolacu și Operațiunea ”Trădătorii”

Adrian Onciu / 31 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Semne de întrebare despre atacul din Iordania

Larry Johnson / 31 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Fabricile de troli și pierderea controlului

Adrian Onciu / 30 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Forumul Economic Mondial – von der Leyen și Milei arată calea

Daniel Enache / 30 ianuarie 2024

Citește mai mult

Link-uri utile

Contact

Ne gasesti pe